

COSES QUE FAIG I APRENC EN CONFINAMENT

Ja fa unes 5 setmanes que estem confinats i no sembla que en breu puguem tornar a parlar de normalitat. Durant aquestes 5 setmanes de confinament els Centres Oberts (CO) i/o Serveis d'Intervenció Sòcioeducativa (SIS), malgrat estar en gran part confinats, fem l'esforç titànic de **seguir atenent infants i famílies en situació de vulnerabilitat**, i són molts (moltíssims) els àmbits i flancs oberts en aquest sentit.

S'han posat de manifest les mancances i la vulnerabilitat no només de les nostres famílies, sinó del sistema públic de Serveis Socials... i no és pas una crítica als seus professionals que fan tot el que poden i més (amb una sabata i una espadenya -perquè els EPIS ni hi són, ni se'ls esperen-).

Durant aquests dies estem fent un tour per diferents professions i realitzant cursos i/o màsters accelerats, dels que us en voldria fer un resum:

Educació Social i Treball Social (en el sentit més ampli dels termes) i Amazon Prime

Durant aquestes 5 setmanes les entitats que gestionem CO/SIS ens hem reinventat en funció a les necessitats que han anat sorgint en els diferents territoris. Un apunt sobre la importància de l'**arrelament** de les entitats als territoris del País: entitats amb històric als barris, a peu de carrer, que coneixem el nom, la situació personal/familiar de les llars, la manera més eficient i eficaç de contactar realment amb les famílies; amb les que treballem i amb les que no treballem, però amb les que hi tenim contacte diari o setmanal fruit d'estar al carrer (gent gran, joves que han deixat el recurs però segueixen vivint al barri...). Durant aquestes 5 setmanes aquest coneixement, aquesta relació, està sent la diferència entre contactar-hi o no. La diferència entre poder **entregar una tarja de beca menjador o d'aliments**, o no... la diferència entre menjar o no, la diferència entre tenir accés a diferents recursos, o no... LA diferència.

Telecos, Community Managers i Treballs d'impremta

Durant aquestes 5 setmanes (com tothom) estem fent un màster en apps de videoconferències (*whatsapp, zoom, teams, jitsi, hangouts, meet...*), però més important encara, **estem fent l'esforç de seguir estant**, virtualment, telefònicament, amb senyals de fum si cal... hi seguim sent! i no us podeu arribar a imaginar el gran valor que té. Aquest curs a distància inclou sessions d'una humanitat a voltes crua... quan humanitat significa el rostre i la riulla d'un infant o una família, o el rostre inflammat i nafrat d'una situació de violència de gènere. Les entitats (com sempre) estem posant els nostres **recursos al servei de la necessitat i de la realitat que atenem**... a part de l'**acompanyament socioeducatiu** (no presencial) **individual i/o familiar**, també es realitza en els casos que es considera oportú, un **seguiment i intervenció psicològica i/o terapèutica**: inicis de depressió, pautes per evitar/reduir/controlar crisis d'angoixa, pautes de relaxació, violència domèstica, qüestions relacionades amb la parentalitat, rutines, pors, dol...

En paral·lel i via xarxes socials (*whatsapp, youtube, instagram, videoconferència...*) els equips educatius no deixen de **promoure i proposar activitats de contingut educatiu**. Durant aquests dies, algú ha qüestionat i/o menystingut la intencionalitat educativa dels recursos no-formals, avui no entraré en aquest debat, prefereixo pensar que el desconeixement o el corporativisme de vegades ens juga males passades a tots.

El curs que estem realitzant, també inclou continguts relacionats amb els 10.000 entorns virtuals que cada escola utilitza amb els seus alumnes (*Dinantia, Padlet, Alexia, Google Drive, el Bloc de torn que cada cicle de cada escola té per treballar, etc*). Allò relacionat amb **les tasques escolars** (ara sí parlarem de l'educació formal) és un altre gran cavall de batalla. Es dona per fet que tothom té accés a dispositius, connexions i entorns virtuals d'aprenentatge. Aquests dies he tornat a sentir parlar molt de l'esclatxa digital, però sincerament crec que en la nostra realitat, la dificultat no està només en l'accés a dispositius i connexions, sinó en qui i com **s'acompanya a infants (i/o famílies) en entorns virtuals o informàtics**... creieu-me, hi ha famílies que podrien tenir l'últim model d'ordinador "supermolón" i una connexió 7G i que no el sabrien engegar, o que el podrien engegar però estaria en un idioma que desconeixen... l'esclatxa digital no està només en el dispositiu o la connexió, sinó tot allò que envolta l'educació formal dels infants... Moltes entitats han estat **repartint material fungible** (bolis, llapis, fulls, colors...). Abordem l'esclatxa digital i encara

no tenim resolta l'esclatxa analògica. Malgrat les dificultats, seguim estant presents en aquest àmbit també... el sistema educatiu formal, tot i que hauria de ser un factor de protecció i d'equitat d'oportunitats (vull pensar que en circumstàncies normals ho és), actualment esta deixant al marge els que més ho necessiten. Però tranquil sistema Educatiu Formal! Ja ho mirem de compensar els de sempre, els que hi som... i hi som perquè els busquem... i hi som perquè quan ens busquen, ens troben... i quan ens troben, també els hi fem arribar les tasques de l'escola que els hem hagut d'imprimir...

Especialista en Manteniment de Xarxes i Enginyeria de Ponts i Camins

El màster que cursem, també té unes sessions molt interessants sobre Treball en xarxa... millor dit, sobre treball en xarxes... La coordinació amb aquells Serveis Socials saturats del principi del text és imprescindible, així com amb aquells tutors escolars que tenen a bé de contestar els correus que els enviem (no voldria ser cínic, però la resposta d'alguns tutors (especialment de secundària) és semblant a la presència dels EPIs durant les 3 primeres setmanes de COVID).

La coordinació, comunicació i rapidesa de resposta amb entitats del territori és una de les lliçons que hauríem de ser capaços de recordar quan aquesta situació quedi enrere. Així doncs, ens adonem que aquesta reinvençió no és més que recordar part del que som: el pont entre les famílies i Serveis Socials, entre les famílies i altres entitats, entre infants i escoles... el pont entre la necessitat i els recursos.

Cartomància, Futurologia i Lectura de runes

Finalment, les últimes lliçons que estem aprenent tenen relació amb el lideratge de les institucions públiques. Bàsicament amb la manca de prescripcions tècniques relacionades amb la tasca que realitzem dia a dia amb les famílies, així com la prioritització d'encàrrecs als que s'ha de respondre. Paral·lelament, i encara que sembli contradictori amb el que acabo de dir, fora interessant que el Gobierno de España, la Generalitat de Catalunya i els Ajuntaments poguessin donar un missatge conjunt, coherent, enlloc de tirar-se els plats pel cap i contradir-se contínuament. Potser és per això que les prescripcions tècniques arribaran amb els EPIs... Algú pot respondre que farem a l'estiu?... Uy, espereu que tiro les runes...

Fitness Educatiu

Malgrat tot, la iniciativa social segueix activa en aquesta cursa que per alguns és una contra-rellotge, però que finalment serà una verdadera prova de resistència. Seguim atenent a les nostres famílies donant les respostes necessàries: repartint targes menjador, reconvertint les instal·lacions en Bancs d'aliments, fent-nos presents amb famílies i infants, realitzant suport psicològic, proposant activitats educatives, facilitant el contacte amb escoles, imprimint les tasques escolars i repartint-les a domicili, coordinant-nos amb tots aquells serveis i entitats que calgui... Si som capaços de fer tot això sense EPIs... no sé que pot passar quan arribin!

Finalment... Quedeu-vos a casa, feu bondat, cuideu-vos... i si voleu fer molts cursos accelerats, veniu al Tercer Sector!

J.M. Prats (Pep)
Director CO Compartir "El Pinar"
Associació Compartir-Grup Social Marista
Coordinador Comissió de Centres Oberts de la FEDAIA

